

edu magazin

CJELOVIT PRISTUP OBITELJIMA I POJEDINCIMA

**Dojmovi s
Konferencije
Pred mojim očima
rasteš**

**Popust na
društvenu igru**

**PREUZMI
GRAFOMOTORIČKE
VJEŽBE**

(Jasmina Cerovec)

**OSVOJI ČESTITKU
POVODOM
VALENTINOVA**

(@chestitke)

**KONFERENCIJSKI
POPUST NA
DRUŠTVENU IGRU
VRIJEDI DO 08.02.**

RIJEČ UREDNIŠTVA

Dragi čitatelji,

prvi ovogodišnji broj otvaramo grafomotoričkim vježbama s motivima pahulja za besplatno preuzimanje koje je pripremila Jasmina Cerovec.

U nastavku novopridošla autorica, Daniela Rak, objašnjava kakve su to empatične granice u odgoju, a Petra Ladan uvodi nas u svijet rizične igre. O samopouzdanju i osjećaju vlastite vrijednosti piše novopridružena Jelena Idžaaković.

Sandra Moslavac piše o mitovima i promjenama u vrtičkim jaslicama, dok s. Monika Maslač prenosi kakav utjecaj roditeljstvo ima na osobnost djeteta. Potom slijedi blok inspiriran mjesecom ljubavi u koji nas uvodi Ana Barbarić te daruje valentinovsku čestitku na svom Instagram profilu. Dalje nas Ana Marija Horvat osvještava koliko je ljubav prema sebi u majčinstvu važna u svakodnevnom životu i donosi 29 self-care ideja.

Ranka Turkalj zaključuje na koji način se ljubav dijeljenjem množi, a za sam kraj donosimo pregled čak 11 osvrta i dojmova s treće (a prve uživo) Znanstveno-stručne konferencije "Pred mojim očima rasteš".

Mia Žilić donosi konferencijski popust na društvenu igru...

Tea Resanović za kraj dijeli novu audio problemsku priču za djecu na temu lakšeg spavanja i uspavljivanja.

Pišite nam kako da budemo još bolji...

KONTAKT

urednistvo.edumagazin@gmail.com

MJESEČNI MAGAZIN

Sljedeći broj izlazi u travnju 2024.

**VIŠE O SVIM AUTORIMA UNUTAR MAGAZINA
MOŽEŠ SAZNATI [OVDJE](#)**

edumagazin 7

UREDнице

Mia Žilić

Tea Resanović

4

*odgojno-obrazovno***JASMINA CEROVEC**Besplatno preuzmi materijale s
motivima snježnih pahulja![@preschoolbyj](#)

6

*odgojno-obrazovno***DANIELA RAK**Empatične granice u
odgoju[@rakova.riznica](#)*odgojno-obrazovno***PETRA LADAN**

Rizična igra

[@petraladan](#)

10

14

*odgojno-obrazovno***JELENA IDŽAKOVIĆ**Samopouzdanje i osjećaj vlastite
vrijednosti, slično a različito!

20

*odgojno-obrazovno***SANDRA MOSLAVAC**Vrtičke jaslice-
mitovi i promjene**S. MONIKA MASLAĆ**Utjecaj roditeljstva na osobnost
djeteta[@s.monika_smi](#)

24

odgojno-obrazovno

32

DIY
ANA BARBARIĆ

Mjesec ljubavi

[@chestitke](#)*mentalno zdravlje*
ANA MARIJA HORVAT Ljubav prema sebi: ključna nota
majčinstva[@mama_atopica](#)

36

*svakodnevnica***RANKA TURKALJ**Ljubav se
dijeljenjem množi

40

KONFERENCIJADonosimo 11 osvrta
uz fotografije!

44

*odgojno-obrazovno***TEA RESANOVIĆ**Audio problemska
priča za djecu

80

GRAFOMOTORIČKE VJEŽBE

ODGOJNO-OBRAZOVNO

Autorica: Jasmina Cerovec
mag.praesc.educ.
Baby signs odgojiteljica
Odgojiteljica u eng. programu
@preschoolbyj.

**PREUZMI MATERIJALE S FOTOGRAFIJA KLIKOM
NA SVAKU OD NJIH**

Izvor: privatna arhiva

EMPATIČNE GRANICE U ODGOJU

ODGOJNO-OBRAZOVNO

Autorica: Daniela Rak
mag. praesc.educ.
@rakovariznica

U svojoj ulozi, roditelji su suočeni s mnogim odlukama i izazovima tijekom procesa odgoja i brige o djeci. Jedan od izazovnih aspekata roditeljstva je postavljanje granica i usmjeravanje dječjeg ponašanja. Pitanje koje se često nameće jest:

KAKO POSTAVLJANJE GRANICA UTJEČE NA ODNOS IZMEĐU RODITELJA I DJECE?

Postavljanje granica jedno je od ključnih načela u roditeljstvu. Granice su neophodne za djecu jer se osjećaju **najsigurnije u okruženju gdje su postavljena jasna i razumna očekivanja i pravila**. Međutim, u postavljanju granica treba biti dosljedan, a to uvodi predvidljivost i red u djetetov život. Kada roditelji postavljaju granice i **povremeno kažu "ne"**, svojoj djeci pomažu pronaći sigurnost i strukturu u svijetu koji često može biti kaotičan. Ovo nije izraz nedostatka poštovanja prema djetetu, već postavljanje granica koje su ključne za njegov razvoj.

Granice su često zamijenjene s kaznama, no važno je razumjeti razliku. Kazne uključuju prijetnje, fizičko kažnjavanje, zastrašivanje ili oduzimanje privilegija dok granice podrazumijevaju dogovor i pravila.

Izvor: Canva

Nedostatak jasnih granica dovodi do neodgovornog i nepoželjnog ponašanja djece. Tako su primjerice uobičajeni prizori emocionalnih izljeva u trgovinama ili dječjim parkovima tijekom kojih se roditelji osjećaju bespomoćno. U dječjim parkovima ostaju duže od planiranog zbog

djetetova odugovlačenja, a u trgovačkim centrima popuštaju i ispunjavaju dječje želje bojeći se izazivanja frustracije u djece. Upravo su te frustracije, odnosno strah od izazivanja istih, razlog zbog kojeg se roditelji nevoljko odlučuju postaviti granice, točnije ukazati mu na posljedice koje ga očekuju.

Nadalje, roditelji često upadaju u zamku postavljanja **nelogičnih posljedica** za djetetova ponašanje. Primjerice, izriču prijetnje poput "*Ako ne pojedeš sve, nema više crtića!*", što nije izravno povezano s djetetovim ponašanjem te dovodi do neučinkovitosti i zbunjenosti kod djeteta. Logička posljedica bila bi "*Ako ne pojedeš, možeš osjetiti glad*".

KAKO OLAKŠATI POSTAVLJANJE GRANICA?

- **vizualni prikaz dogovorenih pravila** (*Kad završiš s igrom, spremamo igračke na mjesto.*)
- **sličan dnevni raspored** (jutarnja rutina - odlazak u vrtić - dolazak iz vrtića - zajedničko vrijeme - večernja rutina)

- **ponuda izbora ili alternative** (*Želiš li hodati ili trčati od parka do automobila?*).

Umjesto strogih ograničenja promiči **empatične granice** koje poštuju djetetov integritet i uvažavaju djetetove emocije. Kada dijete primijeti kako poštujemo postavljena pravila, počeo će nas shvaćati ozbiljno te će se istovremeno smanjiti svakodnevne konfliktne situacije.

Naposljetku, svako je dijete jedinstveno, pa možda odgojni pristup ili strategija neće uvijek djelovati. Međutim, neosporno je da djeci treba **autoritet** koji će ih usmjeravati, podržavati i voditi kroz proces odrastanja. Provodeći dosljedno granice, roditelji postaju primjer samopouzdanе i sigurne osobe jer u konačnici, djeca uče gledajući nas.

Literatura

1. Gjurković, T. (2016) Terapija igrom: Harfa, Split
2. Reischer, E. (2018) Što sjajni roditelji čine: Harfa, Split
3. Sigel, D. i Payne Bryson, T. (2017) Disciplina bez drame: Planetopija, Zagreb

"Granice postavljamo iz ljubavi prema djeci jer ih želimo zaštititi kada nisu u mogućnosti donijeti dobre odluke za sebe."

dr. Becky Kennedy

RIZIČNA IGRA

Autorica: Petra Ladan
mag. praesc. educ.
@petraladan

Izvor: privatna arhiva

Igra je osnovno sredstvo sporazumijevanja djece rane i predškolske dobi. Utječe pozitivno na razvoj samostalnosti, samokontrole, potiče suradnju i suradničko učenje te započinjanjem i završavanjem svake svoje aktivnosti djeca razvijaju ustrajnost. U igri djeca uče o sebi ispitujući vlastite sposobnosti; „Što mogu? Koliko mogu? Kako mogu nešto napraviti?“ Igrajući se s drugom djecom ili odraslima, djeca uče o drugima te na taj način stječu socijalne vještine i razvijaju socijalne kompetencije važne za funkcioniranje u društvu.

Tijekom igre često se može primijetiti pojava rizika i rizičnih situacija, koje se još uvijek shvaćaju kao nešto negativno, međutim pogleda li se malo dublje, jecaca se susreću s rizicima svaki dan (jako ljuljanje na ljuljački, ljuljanje i skok s ljuljačke, ljuljanje stojeći na ljuljački, skakanje sa stepenice, trčanje nizbrdo i uzbrdo, kotrljanje nizbrdo, penjanje na stablo, sanjkanje, rolanje, vožnja bicikla, igra „borbe“, skrivanje, penjanje beba na stolac, na niži namještaj, kartonsku kutiju, traženje roditelja da dijete reže mrkvu, luk itd...).

Do rizičnih situacija u igri često dolazi zbog djetetove prirodne potrebe i želje za istraživanjem. Kada se dijete nađe u novoj i nepoznatoj situaciji ili pred nekim izazovom, ono mora uložiti određeni napor da bi riješilo situaciju u kojoj se našlo i na taj način uči. Autorice Jurčević-Lozančić, Mlinarević, Čudina-Obradović, Slunjski govore o učenju djece putem vlastitih pokušaja i pogrešaka te zašto je važno dozvoliti djetetu da slobodno djeluje čime dijete također uči preuzimati odgovornost.

PENJANJE NA STOLAC

Dijete rane dobi usvaja neka osnovna biotička motorička znanja kao što su kotrljanje, puzanje, posjedanje, ustajanje te hodanje. Počinje se penjati na stolac, niže elemente namještaja, kauč, krevet, kartonsku ili plastičnu kutiju... Majka i otac stoje pokraj djeteta rane dobi, procjenjuju visinu predmeta na koji se dijete penje, promatraju dijete i puštaju ga da se penje, pri čemu prateći dijete procjenjuju kakav pad bi mogao biti te hoće li dijete uhvatiti ili će djetetu dozvoliti da padne samo.

Otac i majka znaju da je dijete razvilo **zaštitne reakcije obrane** još kao beba te ga stoga puštaju da ispituje vlastitu sposobnost i istražuje te stvara zaključak „**Kako se mogu popesti da ne padnem?**“. U ovakvoj situaciji dijete ulaže napor da bi ju riješilo i na taj način uči.

BORBA LAVOVA

Dječak je predložio majci da se igraju borbe lavova. Na majčin komentar da joj igra zvuči zanimljiva te odakle mu ideja, dječak majci odgovara da je jedan prijatelj gledao crtić gdje su se borila dva lava Simba i Scar.

Majka je pristala na igru „borbe“, kako ju je dječak zvao, pri čemu je dječaku objašnjavala kako **tijekom igre treba paziti da ne ozlijedi sebe ili drugoga.**

Dječak je često proigravao igru te se ponekada znalo dogoditi da malo jače stisne rukom majku u igri. Majka je postavljala granice na način da kada dječak jače stisne ili potegne za ruku, majka stopira igru te objasni dječaku da ona vidi kako je on pod dojmom, međutim treba paziti da nekoga ne ozlijedi i da ne može jako stiskati i vući za ruku druge u takvoj igri.

Dječak se s vremenom počeo igrati na način da bi samo dodirnuo umjesto stisnuo majku ili povukao za ruku te bi imenovao što je ustvari htio postići: „Haaaaa, pobijedio sam teeee. Grrrrr...stisnuo sam te sada jer sam jači (pri čemu je samo naslonio dlan na ruku svoje majke)“.

Vrlo često je dijelio uloge na početku na način da prvo majka glumi lava koji pobjeđuje, zatim je on lav koji pobjeđuje. Kroz jedan period igru je predlagao mlađoj sestri koja se rado odazivala na takvu igru.

Dopustiti ili ne dopustiti djeci igru borbe?

Kod „grube igre“ djeca najčešće imaju otvorene dlanove, opuštene šake.

U igrama borbe djeca stječu osjećaj moći koji im često puta znamo „uzeti“ tijekom komunikacije s njima te u takvoj igri nakupljenu frustraciju mogu izbaciti van.

Jedino pravilo je da dijete ne smije sebe ili onoga s kime se igra povrijediti, što je također odličan način usvajanja i razvijanja samokontrole.

Rizična igra je izuzetno dobra, jer usvajanjem granica dijete uči regulirati svoje emocije, ima osjećaj moći nad strahom i razvija proprioceptivni i vestibularni sustav.

Važno je da smo prisutni te osiguramo siguran prostor djetetu i pružimo podršku kada bude potrebno.

Izvor: privatna arhiva

SAMOPOUZDANJE I OSJEĆAJ VLASTITE VRIJEDNOSTI, SLIČNO A RAZLIČITO!

*Autorica: Jelena Idžaković,
certificirana dadilja*

Puno sam promišljala o vlastitom osjećaju vjere u sebe i samopouzdanju. Nikad mi nije bilo jasno kako, ukoliko sam kao dijete dobivala pohvale i ohrabrenja za određene postupke i dijela, nisam imala izgrađen osjećaj vlastite vrijednosti. I onda sam shvatila, puf!

Pa kada roditelji nisu bili autentični i nisu prije svega vjerovali u sebe pa kako ću onda ja danas vjerovati u sebe. I onda još kada kao dijete dobiješ te svoje etikete. U mom slučaju povučena i divlja, onda počnete vjerovati u to. Kako sam danas i sama majka i svjesna sam koliko su navedene stvari i uvjerenja temelj za kasniji djetetov zdrav razvoj (više nego ikada u današnjem svijetu), odlučila sam se pozabaviti ovom temom da svojoj djeci izgradim zdrav osjećaj vlastite vrijednosti.

Dakle, prvo sam razdvojila pojam samopouzdanja i osjećaja vlastite vrijednosti. Neću reći da su potpuno dva različita pojma, ali nisu istoiznačni.

Sva djeca se rađaju sa samopouzdanjem. To su one situacije kada mala djeca kažu "Ja mogu najjače puknuti loptu. Mogu skočiti 3 metra. Najbolje znam crtati kuću." i sl. Ono se odnosi na ono što djeca mogu i znaju. Kada su u nečemu dobra - imaju samopouzdanje.

Osjećaj vlastite vrijednosti se odnosi na ono što ja jesam. Dakle ukoliko sam niska rastom, mogu to percipirati s negativnim vrednovanjem sebe pa reći "Mrzim što sam niska!" ili ukoliko imam zdraviji osjećaj vlastite vrijednosti mogu reći "Niska sam rastom, takva sam građena."

Djeca u prvim godinama života imaju urođeno samopouzdanje, dok osjećaj vlastite vrijednosti grade kroz život. Prije svega koliko roditelji vjeruju u njih, da ih vide i čuju te prihvaćaju takve kakvi jesu. Velikim dijelom i okolina, prije svega vršnjaci, utječu na njihov osjećaj vrijednosti.

Na roditeljima je da na zdrav način potiču osjećaj vlastite vrijednosti djeteta te kroz životne situacije kada se dovede u pitanje osjećaj vlastite vrijednosti, "ne spašavaju dijete", već ga vode kroz primjer da je to samo nečije tuđe mišljenje i osjećaj te da je ono takvo kakvo jest jedinstveno i da je u redu sa time. A to je toliko moćno i važno!

KAKO KAO RODITELJ GRADITI DJETETOV OSJEĆAJ VLASTITE VRIJEDNOSTI?

"Kakve su ti to uši?", neki dan mi kaže moja kćer (tada nepunih 7 godina) kad je došla iz škole. To joj je rekla "prijateljica". Upravo takve životne situacije su prilike kako jačati djetetovu vjeru u sebe. Dakle, rekla sam joj "Pa što ti misliš o toj njenoj izjavi?" - Pa ne znam. - "Da li si ti uopće razmišljala o svojim ušima?" - Ne! - "Da li ti tvoje uši služe da s njima čuješ sve ljepote ovog svijeta? Da li čuješ kada čitamo Ježevu kućicu ili kada učiteljica priča o onim čarobnim brojevima?" - Pa čujem! - "I što misliš sada o toj izjavi?" - Pa ja mislim da imam super uši!

Kad dođe to takvih i sličnih situacija potičimo dijete da pogleda u sebe i samo dođe do zaključka/spoznaje što misli o toj izrečenoj tuđoj misli.

Objasnimo djetetu da to govori o tom nekom drugom, o njegovoj nesigurnosti, često puta i o općoj kulturi. Izbjegavajmo uljepšavati situaciju riječima poput "Ljubavi, tvoje uši su savršene, tako su skladno građene i ti si prekrasna. Pogledaj kakva je ta djevojčica koja ti je to rekla. Vidi kako se obukla i baš je neodgojena kad ti je takvo što rekla."

Na ovaj način apsolutno ništa pozitivno ne učimo.

Spašavamo situaciju lijepim riječima, ali dijete i dalje ne vjeruje u to što govorimo. Ili će kasnije reći prijateljici "Baš me briga što govoriš, meni je moja mama rekla da imam prekrasne uši." Dakle, to opet nije djetetovo mišljenje. Nadalje, širimo negativu, frustraciju koja će kad tad eskalirati.

Iako užasno želimo zaštititi svoje dijete i "spasiti ga", najbolje što može dobiti iz takvih situacija je da dijete potičemo da samo dođe do spoznaje da je to samo tuđe mišljenje. A da ono bude svjesno sebe takvo kakvo jest i da je u redu s time.

A što dobivamo kada se dijete nauči nositi s takvim situacijama? **Ogromnu lekciju za cijeli život - vjeru u sebe!** Posljedično tome, svojim primjerom dijete potiče nekog drugog na zdravu komunikaciju i razmišljanje. Jednog dana će doći i reći mi "Mama, Iva mi je rekla da imam ružnu haljinu, ali baš me briga, jer je meni baš lijepa."

Nadalje, budimo im primjer.

Uzalud sve teorije i objašnjavanje djetetu ako mi to zaista ne živimo ili se barem ne trudimo. Dakle, meni je majka uvijek govorila „Jedi ribu. Ona ti je tako zdrava!“ Da li je ona jela ribu? Nije! Da li sam ja jela ribu? Naravno da nisam.

Lea (7 godina) je talentom pouzdano, odgovorno, brižno dijete. Empatična i osjećajna, vrlo kreativna. Voli učiti i prenositi to svoje znanje te pomagati prijateljima u školi. Temperamentom je opreznija i pomalo introvert s dozom vode.

E sada, kako pomoći da takvo dijete gradi vjeru u samu sebe? Mogla sam joj reći „Pa pokaži pred razredom što znaš crtati, nemoj se bojati, ajde, pa to su tvoji prijatelji, nemaš se čega sramiti.“ Da li bi to odradila?

Naravno da ne. Što smo napravile? Kroz neko vrijeme predložila sam prvo njoj, a nakon toga učiteljici, da napravimo radionicu u školi gdje ćemo nešto izrađivati (plesti), koju ću ja voditi a ona mi pomagati. Objasnila sam joj da i ja imam tremu, da ima puno djece, da nećemo možda sve napraviti što smo htjele. Ali da ćemo se potruditi i zabaviti te da će svatko napraviti nešto novo taj dan. Dakle, taj dan je stala pred svu tu gomilu ljudi, pomagala mi oko materijala, pričala s prijateljima i uživala u pažnji. Vidjela je da je i kod mene bila prisutna određena trema iako sam ja „velika i mama“ te da i mi odrasli nismo savršeni i da je to sasvim u redu!

Roditelji su djetetova apsolutna istina i ako vide na našem primjeru kako mi „živimo život“ i oni će to malo pomalo primjenjivati i tako zaista graditi osjećaj vlastite vrijednosti.

Marin je jedno bezbrižno dijete, zdravo, zadovoljno, empatično, vrlo susretljivo biće, brižan prijatelj, brat... Međutim, često puta je, što bi mi rekli "spetljan". Svašta mu ispadne iz ruku, zaboravi što mora napraviti i sl.

I to je sve tako simpatično i ponekad smiješno da smo to naglašavali i govorili da je on već usvojio to naše mišljenje. Zašto to pišem? Nemojmo naglašavati djetetove slabije strane.

Nemojmo etiketirati djecu. Roditelj je djetetu apsolutna istina i **ako mi to govorimo, oni u to i povjeruju.** U ovom slučaju umanjujemo njegov osjećaj vlastite vrijednosti. Fokusirajmo se na jake strane a ove slabije potičimo da budu funkcionalni, ali budimo realni da u ovom slučaju dijete neće biti dentalni tehničar. I to je u redu.

Neka dijete bude svjesno što su mu jake strane i koja je njegova zona genijalnosti, a gdje je slabiji. I to je zdrav osjećaj vlastite vrijednosti. Primjer. Marin je igrao nogometnu utakmicu - golmanska pozicija. Jutro je bilo hladno i nije baš bio sretan iz više razloga. Utakmica je počela. Cijela obitelj je bila prisutna i navijali smo. Fokusirao se na svoj zadatak. Pratio je igru, suigrače i trenera. Bodrio je prijatelje i oni njega. Čulo se "Bravo Marine!" Dobio je pogodak, pogledao je

trenera "U redu je, nastavi dalje!" kaže mu. Koji put pogleda nas, mi navijamo, sretni smo, čuje nas (morao nas je čuti).

Utakmica je završila. Svi smo bili ponosni, i na trenera i na igrače i cijelu atmosferu koja je tamo to jutro bila prisutna. I naravno, na našeg Marina. I da, izgubili su 6:3.

I to je bit cijele priče. Zaigrao je, potrudio se, uživao je. Što je on naučio? **Da vjeruje u sebe i onda kada zna da mu to nije njegova zona genijalnosti i da da sve od sebe.** Da bude svjestan svojih slabijih strana i da je s tim u redu.

Nismo mu rekli da je najbolji i da će sve obraniti i pobijediti i obećavali mu nagrade nakon utakmice. Ali dobio je onaj osjećaj ponosa, istinskog zadovoljstva i osjećaja vrijednosti. A to je najveća nagrada.

Život je igra. Bitan je proces, a ne cilj. Roditelji često da potaknu vjeru u dijete govore, "Ma ti si najbolji, najbrži, bolji si od Ivana i sl." I sve što mi izgovorimo, ne potiče djetetovu iskonsku vjeru u sebe, već ono samo preuzima naše vjerovanje u njega samoga, a nije razvilo svoje. I da, naravno da ćemo poticati dijete.

To je normalno i prirodno, ali kako i na koji način, to su zrnca mudrosti svakog roditelja i roditeljstva općenito!

Djetetovo samopouzdanje jednako je roditeljskom povjerenju u dijete na kvadrat.

$$DS = (RPuD)^2$$

Literatura:

Bilbao, A. (2023.) Dječji mozak objašnjen roditeljima. Zagreb. Puls

Juul, J. (2020.) Pet temelja obiteljskog života. Split. Harfa

Izvor: privatna arhiva

VRTIĆKE JASLICE - MITOVI I PROMJENE

ODGOJNO-OBRAZOVNO

Autorica: Sandra Moslavac
univ. mag. praesc. educ.
voditeljica radionica za roditelje
"Rastimo zajedno" i RZ MINI

Dječji vrtići u Republici Hrvatskoj obavljaju djelatnost predškolskog odgoja za djecu od navršenih 6 mjeseci do polaska u osnovnu školu. No najčešće roditelji djecu uključuju u jaslice s navršenom godinom dana. Jaslice se smatraju prvom izvanobiteljskom institucionaliziranom socijalnom sredinom.

Tradicionalno su jaslice bile smatrane mjestom gdje su djeca bila zbrinuta dok njihovi roditelji rade, mjestom gdje djeca jedu, spavaju i gdje su zadovoljene njihove osnovne higijenske potrebe.

Nije bila rijetkost da su upravo jaslice nosile naziv **CUVALIŠTE** za djecu.

Smatralo se i da su "jaslice nužno zlo" za djecu čiji su roditelji bili zaposleni, a djeca su to vrijeme morala biti negdje zbrinuta.

Suvremena shvaćanja djeteta i važnosti razdoblja ranog djetinjstva promiču jaslice i dječji vrtić u mjesto koje potiče i podržava rast i cjelokupni razvoj djeteta

rane i predškolske dobi, mjesto igre, učenja, istraživanja, odgoja i obrazovanja djece najmlađe dobi.

Osnovni zadaci njege i brige za djecu rane dobi, u kurikulumu rada s djecom u jasličkim skupinama, uključuju poticanje cjelokupnog rasta i razvoja djeteta - konkretno na području emocionalnog, socijalnog, tjelesnog, spoznajnog i govorno-jezičnog razvoja djeteta.

Odgojitelj u jasličkoj skupini za rad u dječjem vrtiću treba steći zakonom propisano obrazovanje te se redovito usavršavati, razvijati i nadograđivati profesionalne kompetencije, biti aktivan praktičar i promišljati, raditi na vlastitoj refleksivnoj praksi, promatrati i evaluirati te planirati sljedeće akcije na temelju evaluacija i refleksija.

NEKI OD VAŽNIH ELEMENATA U JASLIČKIM SKUPINAMA U USTANOVAMA RANOG I PREDŠKOLSKOG ODGOJA I OBRAZOVANJA:

- PROSTORNO-MATERIJALNO OKRUŽENJE
- SOCIO-PEDAGOŠKA ORGANIZACIJA
- VREMENSKA ORGANIZACIJA
- OMJER DJECE I ODGOJITELJA U ODGOJNOJ SKUPINI
- KONTINUITET OSOBA UKLJUČENIH U ODGOJNO-OBRAZOVNI RAD JASLIČKE SKUPINE

Prostorno-materijalni kontekst dijelom je definiran mjerilima sadržanim u Državnom pedagoškom standardu (MZOŠ, 2008) kao što su prostori dječjeg vrtića, broj djece, broj odraslih osoba, mjerila za didaktička sredstva i pomagala i dr.

No najvažnije je kako odgojitelj koji radi u jasličkoj skupini shvaća i vidi dijete koje boravi u tom prostoru, te kako oblikuje prostorno-materijalno i socio-pedagoško okruženje za rast, razvoj, učenje i istraživanje toga djeteta.

Upravo jedan od mitova koji prati jaslice je da prostor u kojemu borave jasličari ne smije biti pregrađen u manje interesne centre jer odgojitelj iza pregrada ne vidi djecu. Također su postojala uvjerenja da jaslička djeca nisu istraživači i da im ne trebaju biti dostupni različiti materijali i sredstva za rad koja potiču istraživanje, propitivanje, kombiniranje, isprobavanje. Jedan od mitova vezan uz jaslice (ali i vrtičke skupine) je kako djeca trebaju biti podučavana određenim sadržajima kako bi usvojili određena znanja potrebna za život.

Za sve prethodno navedeno novija istraživanja i suvremena praksa odgoja i obrazovanja djece rane dobi nude drugačije vidjenje realizacije odgojno-obrazovnog procesa s djecom jasličke dobi.

Današnje jaslice su (i trebaju biti) mjesto življenja, rasta i razvoja djeteta od njegove najranije dobi. Dijete najbolje uči u igri, istražujući, gradeći znanja na temelju vlastitih iskustava, mijenjajući i nadograđujući postojeće

spoznaje na temelju novostečenih.

Dijete jasličke dobi spremno je isto tako rasti i razvijati se ukoliko mu, mi odrasli koji o njemu brinemo, omogućimo adekvatno poticajno i podržavajuće prostorno-materijalno i socijalno-pedagoško okruženje, bogato materijalima i sredstvima za igru te prilikama za rast i razvoj.

Društvo vršnjaka, djece različitih interesa i .

kompetencija, biti će dobar poligon za uvježbavanje i usvajanje socijalnih vještina. Roditelji i odgojitelji su partneri koji trebaju surađivati na dobrobit djeteta.

Odrasli su dužni mijenjati svoje shvaćanje jasličkog djeteta kao nemoćnog, neaktivnog, malog. Dijete se mijenja s vremenom i postaje pokretljivije, spremno za istraživanje, usvajanje novih znanja - omogućimo mu to već u jaslicama!

“Djeca funkcioniraju kao istraživači, a ne kao učenici.

Moraju eksperimentirati kako bi mogla doći do vlastitih zaključaka.

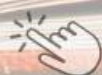
Sve što stvarno trebaju od svojih roditelja (odgojitelja) jest povjerenje i nježno vodstvo.”

Jasper Juul

UTJECAJ RODITELJSTVA NA OSOBNOST DJETETA

Autorica: s. Monika Maslač

[@s.monika_smi](#)

Na često pitanje „Jesam li dobar roditelj?“ teško je dati odgovor, jer je svaka osoba različita, drugačije misli i drugačije djeluje, a uvjereni su kako dobro radi. Roditeljstvo te njegov utjecaj na dijete u današnje vrijeme sve je više izloženo različitim gledištima.

ŠTO JE RODITELJSTVO?

Živeći u vremenu koje je po samoj naravi življenja drugačije unazad nekoliko godina, jasno je da i obitelj nosi svoje promjenjivosti. Obitelj kao osnovna jedinica društva vrlo je važna u životu svakog pojedinca. **Prvi temelji odgoja grade se u obitelji.** Da roditelj nije lako biti, jer za to nema škole, pokazuje sama činjenica kako se danas sve više mladića i djevojaka vrlo teško i kasnije odlučuje za život u bračnoj zajednici te prihvaćaju samo roditeljstvo (Juul, 2008).

„Današnje se obitelji razlikuju više nego ikad prije. Danas je brak, ili jednostavno zajednički život odraslih, mnogim muškarcima i ženama životni izbor“ (Juul, 2008, str. 247).

Autor dalje nastavlja kako se od braka ne može očekivati sigurnost, nego je najvažnije da brak pruža emocionalno i duhovno ispunjene odnose. U novije vrijeme stav roditeljstva je takav da su roditelji partneri te sve što zajedno stječu, žive i rade se dijeli. „Obitelj se opet vraća u fokus politike te dok se obitelj ne svede na javno sponzorirani centar za stvaranje djece, možemo tvrditi da se primarna obitelj i odnos između partnera stvaraju na temelju emotivnog izbora i biološkog instinkta“ (Juul, 2008, str. 105).

Danski obiteljski terapeut naglašava kako **postati roditelj sa sobom nosi prihvaćanje nove životne uloge** te izvršavanje različitih zahtjeva. Roditeljstvo podrazumijeva međusobnu slogu oko odgajanja djece. **Vrlo je važno da roditelji gaje jednake vrijednosti te ih stavljaju na istu stepenicu važnosti.** Djeca itekako osjete svoju moć u nemoći roditelja te lako time manipuliraju (Juul, 2008). „U roditeljstvu se mnogo toga promijenilo, no

ono što polako, ali uporno postaje konstanta jest roditeljska želja da na najbolji mogući način odgovori djetetovim potrebama, očekivanjima društva i svojim osobnim te odgoji zdravo i kompetentno dijete sposobno za život u zajednici kojoj pripada" (Ljubetić, 2012, 99).

U prirodi čovjeka je da svaki roditelj svome djetetu želi pružiti najbolje uvjete života. Ali svaki roditelj imao je svoga roditelja i tako daleko u povijest (Juul, 2008). "Roditeljstvo je oduvijek bilo izazovan, stresan i zahtjevan posao, s unaprijed neizvjesnim završetkom koji zahtjeva kompetentnog roditelja spremnog na suočavanje s tim izazovima" (Ljubetić, 2012, 99).

Prema Ljubetić (2012) roditelji su primorani otkrivati nove stvari, biti spremni svakodnevno iznova učiti te učvršćivati svoju odgovornost kako bi bili zadovoljni svojom ulogom roditelja. Zbog raznih utjecaja psiholoških mišljenja, suvremeni roditelji smatraju se osobama koje bi trebale učiti od djece i ostalih, a ne osobama koje posjeduju određene vještine.

KOMPETENCIJE RODITELJA

Prema Gračner i Mataušić (2010), odnos s drugima je preslika odnosa sa samima sobom. **Koliko prihvaćamo sebe, toliko ćemo prihvaćati druge.** „Obitelj je sustav podložan određenim zakonitostima, a jedna od njih je da svaki član sustava, u ovom slučaju zajednice, istovremeno utječe na druge članove i biva pod njihovim utjecajem" (Juul, 2008, 38). Autor nastavlja kako učenje između dviju strana donosi napredak i zadovoljstvo. Također postoje trenuci kada netko od članova obitelji, roditelji ili djeca, nisu prisutni te njihova pažnja nije usmjerena na ono što određeni član očekuje, pa se tako opravdano postavlja pitanje „Tko sam ja u ovom odnosu?“, ali odgovor se ne traži u povlačenju u osamu, već u interakciji sa članovima zajednice te zajedničkom promišljanju i dijalogu. „Kvalitetno odgovarati zahtjevima roditeljstva i očuvati što višu razinu kvalitete bračne i obiteljske zajednice, zadaća je koja od roditelja zahtjeva mnogo umiješanosti pa sposobnost roditelja da se prilagode

roditeljskoj ulozi te da održe, ili čak unaprijede kvalitetu svog bračnog odnosa, može jako varirati" (Ljubetić, 2012, 45).

Nastavlja Ljubetić (2012) da je kompetentan roditelj po pedagoškim načelima onaj koji *ima znanja o roditeljstvu i vještina u roditeljstvu, što znači da dobro prepoznaje razliku u roditeljskim stilovima te njihov utjecaj na dijete, dobro vlada načelima komunikacije te ustrajno i strpljivo pridonosi zdravom odnosu u obiteljskom okruženju, dobar je slušatelj, dosljedan, pravedan, tolerantan, ohrabruje te vodi dijete zdravom i kvalitetnom razvoju.*

Roditelji koji se smatraju kompetentnima osjećaju sigurnost i moć. „Dobrobit kompetentnog roditeljstva izravno se odražava na dijete, jer mu je ono neophodno za cjelovit i zdrav razvoj, omogućuje mu razvoj njegovih potencijala, stjecanje neophodne sigurnosti, osjećaja bezuvjetne ljubavi i prihvaćanja, pruža mu orijentir za oblikovanje prihvatljivog ponašanja te mu omogućuje preuzimanje humanih vrijednosti koje će oblikovati

njegovo odgovorno ponašanje" (Ljubetić, 2012, 47).

Prema Juul (2008), ono najvrjednije što roditelji mogu dati u obiteljskoj zajednici je razumjeti suprotnosti svoje djece. **Autor također donosi činjenicu da djeca vole svoje roditelje bez obzira kako se roditelji prema njima odnose.** Roditeljeva samorefleksija, ističe Ljubetić (2012), doprinosi uvidu u njegov odnos s djecom, koji je često puta automatiziran te roditelji nisu svjesni posljedica takvog ponašanja, bilo ono pozitivno ili negativno. Juul (2008) tvrdi kako djeca, ali ni roditelji ne mogu rasti i razvijati se ako si roditelji dopuštaju osuđivanje djetetove spontane reakcije. Djeca su ta koja nenamjernim sebičnim ponašanjem svijet prisvajaju sebi, ali odrasli ih u tome ne bi smjeli omalovažavati.

Izvor: Canva

UTJECAJ RODITELJA NA DIJETE

„Naše „ličnosti“ shvaćam kao zbroj različitih strategija preživljavanja, oblikovanih prilikama i ograničenjima, a nametnuli su ih obitelji i kultura u kojoj smo odgajani“ (Juul, 2008, 249).

Gračner i Mataušić (2012) ističu da u svakom susretu procjenjujemo osobe i to po iskrivljenoj emocionalnoj slici roditelja, što znači da **u svaki odnos u kojem su utkane naše emocije iz djetinjstva od dotičnih osoba pravimo mamu i tatu**. Pa tako nas privlače osobe koje su vrlo bliske našim roditeljima po naravi i karakteru i to po negativnim osobinama, **jer dijete koje nosimo u sebi želi iscijeliti svoje rane koje su na njemu ostavile traga u ranoj dobi**.

Nezamislivo je da čovjek to čini, a čini to kako bi kao odrasla osoba natjeralo drugu osobu da mu svu ljubav koju nije dobilo u djetinjstvu vrati.

Kao što postoje utjecaji negativnih korijena, tako postoje utjecaji pozitivnih korijena, ali loših plodova. Ljubetić (2012) tvrdi da

roditelj u svojoj velikoj mjeri ljubavi i pažnje može pretjerati te to za dijete završava kobno, jer dijete tako stvara dojam da je svijet samo njegov, a to mu donosi dugoročnu štetu.

Izvor: Canva

OSOBINE RODITELJA

„Djeci je potrebno vodstvo odraslih! U to nema ni najmanje sumnje. U obiteljima ili situacijama u kojima se djeca trebaju snalaziti bez vodstva odraslih slabo će se razvijati i napredovati“ (Juul, 2008, 118).

Roditelj koji je promicatelj i zaštitnik djetetovih interesa i prava vrlo je informiran te se trudi pratiti što to sve utječe na razvoj njegova djeteta. Istraživanja pokazuju da su roditelji različitih društvenih slojeva, bilo da su imućni ili siromašni, veliki zaštitnici svoje djece.

Roditelj kao suradnik i voditelj na putu djetetova odrastanja

gaji sa svojom djecom kvalitetan odnos koji ne garantira uspjeh, ali dijete ga zasigurno neće iznevjeriti.

Djetetove potrebe ne može nitko zadovoljiti, pa ni njegovi roditelji, ali svojim trudom i zalaganjem **roditelj može stvoriti uvjete gdje će dijete svoje potrebe moći ostvariti.** Tako se između roditelja i djeteta stvara kvalitetan odnos u kojem dominira **povjerenje, brižnost, dobra komunikacija i zdravi put sazrijevanja.**

Medijski „kočničar“ i „skretničar“ je onaj roditelj, koji bdije nad svojom djecom te drži kontrolu nad medijima koji vladaju djecom. U protivnom će djeca u svome razvoju stagnirati te će posljedice biti štetne za njih. Roditelj ne smije i ne treba drastično udaljiti dijete od svijeta medija, ali mu može skrenuti pažnju na vrijednosti koje mu neće štetiti te će ga nukati na dobro (Ljubetić, 2012).

Roditelj čije su osobine: odgovornost, svakodnevno uzajamno učenje, poštivanje, uravnoteženost, kreativnost, dopuštanje sebi i djetetu da

pogriješi, znati kako reći „ne“, samo su neke koje dobro utječu na djetetovu, ne samo osobnost nego i na njegov cjelokupan razvoj (Ljubetić, 2012).

OSOBI NE DJETETA

Kako bi dijete izraslo u odgovorno i zrelo biće jako se velika važnost pridaje emocionalnom i socijalnom razvoju djeteta (Brajša-Žganec, 2003).

Djevojka i mladić ulaze u brak onakvi kakvi jesu, s onim što nose u sebi pod utjecajem gena i okoline. Iz djetinjstva i adolescencije čovjek nosi dvije vrste ponašanja: unutarnje i vanjsko.

Unutarnje ponašanje podrazumijeva vlastite misli i osjećaje, a vanjsko odnos i interakciju s drugim ljudima (Juul, 2008). „Mjesto koje je ključno za razvoj našeg „ja“ i našeg osobnog integriteta jest obitelj, i to podjednako vrijedi i za djecu i za odrasle - nije nužno imati diplomu iz filozofije da bi se u tome sudjelovalo“ (Juul, 2008, 50). Ako sebičnost roditelja prevlada te pridaju više

pozornosti svojim nego djetetovima prioritetima i granicama tada će djeca izgubiti dobar smjer odgoja (Juul, 2008). **Dijete izgrađuje pozitivnu i negativnu sliku o sebi, ali uz roditelje koji ga na to upućuju.**

Dijete koje ima veliko samopouzdanje, ako i doživi „emocionalni pad“, uz podršku roditelja stvara pozitivnu sliku o sebi. Dok dijete koje odrasta u obitelji gdje ga se vrijeđa, ponižava, ignorira i podcjenjuje stvara negativnu sliku o sebi, ali isto tako stvara i nisko samopouzdanje.

Koliko god dijete pokušalo privlačiti pažnju ili manipulirati, roditelji su ti koji će ga usmjeriti na zdrav i zreo odgoj (Ljubetić, 2012). **Djetetu treba dopustiti biti aktivan subjekt odgoja i aktivan čimbenik zajednice kako bi istraživalo svijet oko sebe, a sve to može pomoću roditelja koji gaje zdrave kompetencije. Iako se ponekad čini da nas ne čuju, djeca uče gledajući (Ljubetić, 2012).**

Da se zaključiti da rad na sebi iziskuje puno truda i muke, ali bez njega čovjek gubi sebe i pada tamo gdje ne bih želio. Utjecaj roditelja na dijete uvelike je važan i poseban. Obitelj je mjesto gdje se stvaraju prvi koraci, prve riječi, prvi zagrljaj. Mjesto gdje dijete postaje čovjek, a zato su zaslužni roditelji.

Škole za roditelje nema, a djetetova škola je obitelj.

Plodovi možda i nisu vidljivi onda kada bi mi to htjeli, ali valja ustrajati. Na temelju mnogih istraživanja, također i mnoge literature stavljaju pred čovjeka činjenice koje nukaju na što veće zalaganje za svoje dobro i dobro svoje djece.

S ranama je teško odgajati i dopustiti da te se odgaja, ali one se liječe praštanjem sebi i drugima. Ako se čovjek barem malo prepusti Onomu koji je stvarao i odgajao od početka, onda nema mjesta strahu koji će biti samo kočnica u ostvarenju djela spasenja.

LITERATURA:

- Brajša Žganec, A. (2003). *Dijete i obitelj- emocionalni i socijalni razvoj*, Jastrebarsko, Naklada Slap
- Gračner, V., Mataušić, M. (2010). *Ranjeno dijete i ja*, Zagreb, Tražimo istinu d.o.o.
- Juul, J. (2008). *Vaše kompetentno dijete*, Zagreb, Naklada Pelago
- Juul, J. (2008). *Život u obitelji*, Zagreb, Naklada Pelago
- Ljubetić, M. (2012). *Nosi li dobre roditelje roda?! odgovorno roditeljstvo za kompetentno dijete*, Zagreb, Profil

„Djeci je potrebno vodstvo odraslih!

U obiteljima ili situacijama u kojima se

djeca trebaju snalaziti bez vodstva

odraslih slabo će se razvijati i

napredovati.“

Jesper Juul

MJESEC LJUBAVI

**Autorica: Ana Barbarić,
kreativka**

@chestitke

U vrijeme kad sam ja odrastala nisam znala da postoji Valentinovo.

Na policama trgovina nije bilo srcolikih oblika - svijeća, čokolada, odjeće, figurica, olovaka..

Nije bilo reklama ni izloga sa znakom ljubavi.

Ali ljubavi je bilo na svakom koraku, jer smo bili okruženi ljudima s kojima smo se družili puno više nego je to danas.

Ljubavi i socijalizacije je bilo toliko na dnevnoj bazi da se datumima nismo zamarali niti nam je trebao podsjetnik da nekome pokloniš znak pažnje ili kažeš **VOLIM TE**.

Znam, reći će mnogi druga vremena, ali ne - ja nisam zapela u prošlosti i da, danas mi je baš fora da postoji **Valentinovo**. I to baš ovakvo kako se prezentira u svakoj reklami, na svakoj polici, u svakom izlogu, na svakoj sitnici.

Valentinovo se povezuje sa mjesecom ljubavi, ali što je za tebe ljubav?

Zastani i razmisli.

Sama riječ ljubav najviše nas asocira na srce, ali ne bilo kakvo već **veliko crveno**.

Zašto srce?

Jer se na njega raznježiš, jer ono kuca, u njemu su najveće radosti i emocije, ono zatitra, ali i plače.

Na njega ne možeš utjecati, jer srce je jedno, um je drugo i često oni ne razgovaraju.

Razum kaže NE, a **srce kaže DA**.

Zato živi punim plućima, otvori svoje srce, reci nekome **VOLIM TE**, jer možda sutra nećeš imati prilike.

Živjeti u ljubavi najveća je sreća, zato ŽIVI.

Izadi iz svoje čahure, otvori se, uljepšaj nekome život, jer će i tvoj biti ljepši.

Živi svaki mjesec u godini kao da je najromantičniji.

Ne živi za svijet, živi za sebe, **živi za ljubav**.

Pogledaj sebe u ogledalu i sebi daj odgovore na sve životne dileme i probleme.

Nemoj živjeti za druge i ne razmišljaj o tome kako ćeš se „svijetu“ prezentirati i što će tko o čemu misliti.

Probudi borca ljubavi u sebi i unatoč nedostatku vremena uljepšaj svaki dan sebi i ljudima koje voliš. Ako si ti sretna, sretan je cijeli svijet. Život čine male stvari, a ti živiš danas i ne znaš što je sutra.

A sve što se dogodi danas ostavlja trag u beskraju.

Ostavi i ti svoj.

Zato *ove veljače* promijeni rutinu, oslušni svoje srce, produbi svoju emociju i kreni.

Kreni na put ljubavi.

Pripremi za taj „veliki dan ljubavi“ sve što je tebi po volji.

Napiši **VOLIM TE** osobama do kojih ti je stalo.

Ispiši i pošalji čestitku, pošalji energiju, pošalji ljubav.

KREATIVNA STRANA LJUBAVI

VOLIM TE nekima je teško reći, zato u prigodnoj čestitki napiši te dvije važne riječi.

Izvor: Privatna arhiva

Ovog Valentinova ne budi u dilemi, već odaberi poklon sukladno ljubavnoj temi.

Pokloni ovi u znaku su srca, pa neka i tvoje jače zakuca.

Izvor: Privatna arhiva

DARIVALICA NA PROFILU @CHESTITKE

Osvoji čestitku s
fotografije povodom
Valentinova!

Na Instagram profilu
@chestitke do 5. veljače
(23.59h) komentiraj zašto baš
ti želiš osvojiti čestitku i
obraduj tebi dragu osobu. :)

*Instagram niti Facebook nisu
ni na koji način povezani s
ovom darivalicom.

Izvor: Privatna arhiva

LJUBAV PREMA SEBI: KLJUČNA NOTA MAJČINSTVA

Autorica: Ana Marija Horvat
mag.oec.
edukantica naturopatije
@mama.atopica

Drage mame,

mjesec ljubavi kucnuo nam je na vrata, a ja sam se uhvatila razmišljanja o tome kako se ta definicija, za mene, mijenjala kroz godine. Na početku sam smatrala da ljubav treba biti onako klasično sladunjava, kao iz filmova. No, onda je u moj život ušetao moj sadašnji muž, koji me naučio voljeti, cijeliti i poštovati na toliko različitih načina. U prvom desetljeću zajedničkog života, **skupa smo odrastali i prilagođavali tu definiciju nama i našoj situaciji.** Kao blagoslov, ali i blaga kušnja te ljubavi, stiglo je roditeljstvo.

Majčinstvo je često opisivano kao jedno od najnesebičnijih iskustava u životu. No, u toj prelijepoj odanosti prema našoj djeci, često zaboravljamo našu vlastitu važnost. Koliko god ta ljubav bila ogromna, jaka i riječima neopisiva, često može izazvati razne *triggere* u nama, posebice ako prakticiramo svjesno roditeljstvo.

Zbog toga je ljubav ponovno dobila novu definiciju kod mene.

Kako bismo stvorili snažne i zdrave obitelji, prva ljubav koju trebamo njegovati je ljubav prema sebi.

Ona je ta ključna nota koja čini melodiju majčinstva harmoničnom.

KAKO ONDA NJEGOVATI LJUBAV PREMA SEBI U SVAKODNEVNIM IZAZOVIMA MAJČINSTVA?

Počnimo od malih gesta. Pronađite vremena za sebe, bilo da je to mirno čitanje omiljene knjige, opuštajuća šetnja ili trenuci uz omiljenu glazbu. Dopustite si da budete s onima koji vas nadopunjuju i podržavaju.

Ljubav prema sebi također uključuje postavljanje granica i brigu o vlastitim potrebama. Kao učitelj, **vi ste autor vlastite priče, a pisanje te priče zahtijeva balans između posvećenosti drugima i samopoštovanja.** Brinući se o sebi, stvarate snažan temelj za obitelj punu ljubavi i podrške.

Majčinstvo i ljubav prema sebi nisu međusobno isključivi; zapravo, oni su međusobno povezani i podržavaju jedno drugo. **Kroz ljubav prema sebi postajete još snažnija podrška svojoj obitelji!** Neka vaša priča bude ispričana s ljubavlju prema sebi kao neizostavnim dijelom vašeg svakodnevnog života.

Dakle, drage mame, u ovom mjesecu ljubavi, ne zaboravite koliko ste važan lik u priči svoje obitelji. Neka ljubav prema sebi bude vaša "must have" komponenta majčinstva, stvarajući harmoniju koja će odjekivati kroz generacije.

Najbolji način da to postignete je pronaći male rituale koji hrane vašu dušu. Ako nemate baš nikakvu ideju odakle krenuti - donosim vam 29 jednostavnih ideja za brigu o sebi kroz veljaču.

Izvor: Canva

*“Kako voliš sebe,
tako učiš druge da te vole.”*

Rupi Kaur

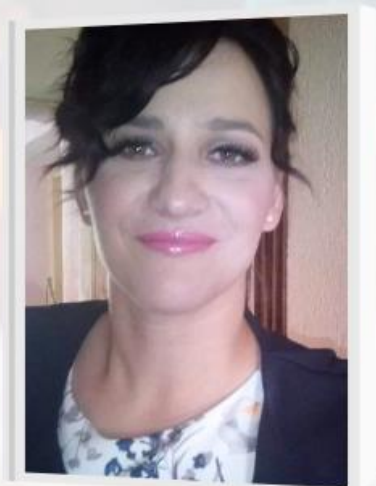

29 jednostavnih self-care ideja

1. Topli napitak uz omiljenu knjigu
2. Desetminutna meditacija prije spavanja
3. Slušanje omiljene glazbe ili podcasta
4. Brza šetnja na svježem zraku
5. Svjetlosna terapija - sjednite blizu prozora i upijte zrake sunca
6. Pisanje dnevnika
7. Masaža stopala ili ruku s hidratantnom kremom
8. Suho četkanje tijela ili masaža lica
9. Mini kućni spa dan s kupkom i prigušenim svjetlima
10. Gledanje omiljenog filma ili serije
11. Večernje istezanje ili lagane vježbe
12. Brza priprema zdravog *smoothieja*
13. Čitanje inspirativnih citata
14. Fotografiranje prirode ili nečega što volite
15. Pisanje pisma ili e-maila prijatelju iz djetinjstva
16. Igranje društvene igre
17. Učenje nečeg novog (npr. crtanje određenog motiva uz pomoć YouTube-a)
18. Slušanje umirujućih zvukova prirode
19. Posjet (virtualnom) muzeju ili izložbi
20. Čišćenje i organizacija osobnog prostora
21. Sastavljanje popisa zahvalnosti
22. Gledanje zalaska ili izlaska sunca
23. Slušanje audioknjige
24. Plesanje na omiljenu pjesmu
25. Rad na malom DIY projektu
26. Priprema omiljenog jela ili deserta
27. Digitalni detox - isključite se od elektronike na sat vremena i provedite vrijeme u tišini
28. Naučite osnovnu tehniku svjesnog disanja
29. Isplanirajte sutrašnji dan unaprijed

LJUBAV SE DIJELJENJEM MNOŽI

*Autorica: Ranka Turkalj
mag. praesc. educ.*

Već duže vremena se pitam. **Kako su drugi, jesam li usamljena u ovome poslu koji teško spaja privatno od poslovnog?**

Svoju „privatnu“ djecu i svoju djecu (iako nisu biološki moja, ali srce ne važe ljubav prema zakonima biologije, nego zakonu ljubavi) na poslu-pozivu, kako mnogi od nas govore za posao odgojitelja pokušavam smjestiti u srce, podjednako i iskreno.

Da, moja „supermoć“ je ta da sam odgojiteljica djece rane i predškolske dobi, a istovremeno majka relativno male djece.

Naravno, nimalo „lagane“ i često zahtjevne iznad svake normalne granice. Dječak je u dobi od osam godina, polazi drugi razred osnovne škole, a djevojčica zamalo četiri i ide u istu dobnu skupinu poput moje, dakle dupla doza istoga svaki dan.

Iako teške, obje uloge su divne, tople, zahtjevne, no donose dvojbe svaki dan. Pod teretom iscrpljenosti pitam se jesu li obje strane dobile dovoljno mene u danu, mog angažmana oko svega

potrebnoga, ljubavi prema svemu, strpljenja i optimizma ili su obje, a posebno ova „moja strana doma“ zakinuta. Jer budimo realni - doma je teško držati balans nakon prepunog dana balansiranja između izazovnih četverogodišnjaka.

I onda se kreće odvrtni film iz davnih dana kada sam znala čuti sugestije starijih odgojitelja „Samo polako, to je poziv ali te jako troši, uz svu ljubav koju osjećaš prema njemu. Imaš i doma obitelj.“

Danas se toga sjetim često. Pa imam te unutrašnje borbe „privatnog“ i „poslovnog“ u sebi.

Ideš doma misleći jesi li danas dao dovoljno sebe djeci koja su možda bila tužna jer je mama otišla na posao, možda su pala pa su se ozlijedila, samo su htjela nešto novo naučiti ili samo „preživjeti“ dan izvan topline svog doma. Pitaš se hoće li svi zaspati mlađoj kolegici koja je tek došla u skupinu, pitaš se jesi li ih sve barem pogledom

ulovio, jesi li dovoljno mazio ili si koga zaboravio? Zatvoriš oči da razmisliš, a znaš svakom „svom“ djetetu boju očiju. Zažmiriš i osjetiš miris svakoga. A ideš doma- svojoj djeci... ali, opet, sve što znam o životu, naučila sam u vrtiću. Glavninu toga...

“Sve što trebam znati o tome kako treba živjeti, što raditi i kakav biti, naučio sam još u vrtiću. Mudrost me nije čekala na vrhu planine, na kraju dugog uspona školovanja, nego se krila u pijesku dječjeg igrališta. A evo

što sam tamo naučio:

Sve podijeli s drugima.

Igraj pošteno.

Ne muči ljude.

Svaku stvar vrati gdje si je našao.

Počisti za sobom.

Ne uzimaj ono što nije tvoje.

Kada nekoga povrijediš,

ispričaj mu se.

Peri ruke prije jela.

Pusti vodu u toaletu.

Topli keks i hladno mlijeko su zdravi.

Živi uravnoteženo: malo uči,

malo razmišljaj, crtaj, slikaj, pjevaj i

pleši, igraj se i radi – svaki dan od

svega pomalo.

Svakog poslijepodneva odspavaj.

Kad izadeš u svijet, budi oprezan u

prometu, drži se za ruke i ne

udaljavaj se od svog prijatelja.

Ne zaboravi da čudo postoji. Sjeti se

sjemenke u plastičnoj čašici: korijen

je krenuo u dubinu, stabljika u

visinu, nitko ne zna zašto i kako, ali

tako je sa svima nama. A zatim se

sjetite svojih prvih slikovnica i prve

riječi koju smo naučili – najveće i

najvažnije od svih riječi –

GLEDATI.“

Robert Fulghum, 1986.

I tek tada kad se zagledaš u mudrost ovih riječi shvatiš da će sve biti na kraju dana u redu. Umoran, ali punog srca krećeš na san. Jedna divna žena mi je jednom rekla da je život satkan od niti, ne sastoji se samo od debljih niti samo od tankih...jednako su vrijedne i one deblje, ali i one tanje. Jer i svaki problem koji nosi rješenje je dio naših dvojbi života i nosi svoju težinu.

Da bi lakše preživio tē dvojbe radi sve s ljubavlju. Rješenje će stići. Rezultat neće izostati.

A na kraju puta vjeruj da si napravio sve kako valja. Jer sve te dvojbe samo znače da radiš puna srca i s ljubavlju. Prema svoj djeci, ali i odraslima koje nosiš u srcu.

“Sve što trebam znati o tome kako treba živjeti, što raditi i kakav biti, naučio sam još u vrtiću.”

Robert Fulghum

“Nije da se ne
 usudujemo jer
 je teško, već je
 teško jer se ne
 usudujemo.”

LUCIUS ANNAEUS SENECA

Autorica: Daria Antonović,
bacc. praesc. educ.
voditeljica Konferencije
@i_dar_i_ja

Nekoć davno, prije par godina kad je sve globalno stalo, nešto se ipak pokrenulo. Bila je to unutarnja energija, motivacija, želja za znanjem, za razmjenom znanja i iskustava, želja za umrežavanjem stručnjaka u odgojno-obrazovnoj praksi. Ta želja bila je toliko snažna da se od želje pretvorila u stvarnost.

Krenulo je s Konferencijom koja je bila online, potom s drugim izdanjem Konferencije. No, želja je i dalje tinjala, a iskustva prethodnih Konferencija su samo davala vjetar u leđa. Okupljanje stotinjak stručnjaka na jednom mjestu s istim žarem i motivom, energija koju su stvarali, značilo je samo jedno - želja se konačno morala ostvariti i realizirati! Želja da se Konferencija održi uživo i dobije sasvim novi značaj!

Gotovo nestvarna dva dana u prekrasno osmišljenom ambijentu! Ulaskom u predvorje, goste su dočekivale nasmijane organizatorice te volonteri na registracijskom stolu, partneri i sponzori sa svojim proizvodima. Svi su djelovali kao jedno i širili val pozitivne među gostima, izlagačima, slušateljima i plenarnim predavačima!

Među izlagačima se spominjala neka trema, no trema zaista nije bilo. Atmosfera je bila takva da se činilo kao da jedni s drugima razgovaramo na kakvom neformalnom druženju, no ipak profesionalno i služeći se stručnom terminologijom.

Raznovrsne teme, bogata iskustva, razmjena ideja, umrežavanje, diskusije koje su se nakon sesija nastavljale na pauzama, promišljanja o svojim profesionalnim ulogama, nadogradnja istih uz umrežavanje s drugima i nevjerojatna međusobna potpora, motivacija i podrška u profesionalnom djelovanju! Bio bi to skroman opis Konferencije koja je mnogima donijela novu razinu profesionalnog rasta i razvoja!

Pristupačnost i prisutnost organizatorica te njihova razina zainteresiranosti za svakog izlagača, učinile su Konferenciju još posebnijom! Radovi koji su izlagani te izlagači koji su izlagali doprinjeli su vrijednosti odgojno-obrazovne prakse i još jednom posvjedočili koliko je važna multidisciplinarnost te koliko je odgojno-obrazovna praksa obogaćena svakime od njih te koliko je važno djelovati multidisciplinarno!

Naposlijetku, vjerujem kako će nas energija koju smo tamo doživjeli pratiti još neko vrijeme, a novostvoreni i nadograđeni kontakti postati još snažniji, naša praksa time bolja, a poziv koji imamo još više oplemenjen!

Hvala bi bila možda premalo intenzivna riječ za svakog sudionika koji je svojom prisutnošću omogućio da želja postane stvarnost koju nismo mogli ni zamisliti! Nadam se da ćemo svi zapamtiti koliku vrijednost nosimo u sebi i nesebično ju dijeliti s drugima!

Izvor: Foto Bubamara

Tea Resanović i Daria Antonović

Izvor: Foto Bubamara

Dekoracije S & M

Autorica: Petra Gotal,
mag. praesc. educ.
suorganizatorica
Konferencije

Konferencija "Pred mojim očima rasteš" doživjela je evoluciju kroz tri godine održavanja, transformirajući se od stručno publicističkog događanja u znanstveno-stručnu konferenciju.

Svako moje sudjelovanje na konferenciji obilježeno je novom i drugačijom profesionalnom ulogom. Kao autor, recenzent, plenarni predavač i organizator, ne samo da sam iskusila izuzetno zadovoljstvo, već sam se kontinuirano razvijala i rasla.

Suradnja s kolegicama, suradnicima i autorima radova na ovoj konferenciji predstavlja inspirativno putovanje kroz raznolike perspektive i istraživačke pristupe unutar područja ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja. Ova interakcija ne samo da omogućuje razmjenu primjera dobre prakse i iskustava, već i potiče stvaranje mreže stručnjaka koja postaje neprocjenjiv resurs za daljnji profesionalni razvoj. Kroz sudjelovanje u panelima, radionicama i diskusijama, otvorio se prostor za produblivanje znanja, iznošenje novih ideja te konstruktivnu razmjenu informacija.

Jedna od ključnih dobrobiti ovakvih susreta jest mogućnost upoznavanja s najnovijim istraživanjima i trendovima u području obrazovanja, što doprinosi kontinuiranom profesionalnom usavršavanju i relevantnosti prakse.

Kroz organizacijski aspekt konferencije stekla sam dragocjeno iskustvo upravljanja događajima, timskom radu i koordinaciji aktivnosti, što će sigurno imati pozitivan utjecaj na moj profesionalni razvoj u budućnosti.

Sudjelovanje na ovakvim događajima ne samo da obogaćuje pojedinca kroz novo stečena znanja i iskustva, već doprinosi i široj stručnoj zajednici kroz dijeljenje spoznaja i primjera dobre prakse.

Posebno bih istaknula ključni aspekt multidisciplinarnog pristupa koji je bio temelj ovogodišnje konferencije. Kroz integraciju različitih disciplina unutar područja ranog i predškolskog odgoja, ova konferencija je omogućila sinergijski spoj ideja, teorija i praksi koje su doprinijele

sveobuhvatnijem razumijevanju kompleksnosti obrazovnih procesa.

Ovaj multidisciplinarni pristup poticao je interakciju između različitih stručnih područja što je rezultiralo dubljim uvidom u probleme i izazove suvremenog obrazovanja i potaknulo sve sudionike na promišljanje o mogućim rješenjima.

Ova integracija različitih perspektiva pružila je sudionicima širu sliku konteksta obrazovanja, potičući ih na kritičko promišljanje, međusobnu inspiraciju te prepoznavanje novih mogućnosti za unapređenje prakse. Kroz interakciju s kolegama iz različitih područja, sudionici su imali priliku sagledati svoje radove i ideje iz drugačijih perspektiva te ih obogatiti novim saznanjima i spoznajama.

I za kraj mogu samo reći da se misija konferencije „Pred mojim očima rasteš“ iz godine u godinu ostvaruje - ona postaje izuzetna platforma koja potiče dijalog, razmjenu ideja i stvaranje veza unutar zajednice obrazovnih stručnjaka.

Izvor: Privatna arhiva

Dekoracije S & M

Tea Resanović, Mihael Kozina I Petra Gotal

Izvor: Foto Bubamara

Dekoracije S & M

Autorica: Mia Žilić,
mag. praesc. educ.
izlagačica društvene igre
Psihološki otporni odmalena
@od_malena

Znanstveno-stručna konferencija. Upravo jedna takva Konferencija pokrenula je niz emocija u meni. Možda jer je bila usmjerena na Rani i predškolski odgoj i obrazovanje koji sam magistrirala, možda zbog toga što su mi organizatorice bliske prijateljice i suradnice, možda zbog toga što mi je prisustvovanje tamo ujedno predstavljalo i prvo višesatno odvajanje od jednogodišnjeg sina...

Cula sam u izlaganju jednog cijenjenog profesora, da objektivnost ne postoji. Ne postoji kad smo svi mi subjekti. Zatitralo mi je to. Vjerujem kako osjetite koliko je za mene ta Konferencija subjektivna.

Od sadržaja, kompetentnih izlagača i izlagačica, organizacije i provedbe, atmosfere, međusobne podrške, problematiziranja ključnih stavki u RPOO, prikaza dobre prakse i davanja ohrabrenja kako svi mi jesmo kotačić u promjeni - sve je to utjecalo na moj cjelokupni dojam.

Upravo takvi događaji predstavljaju priliku za razmjenom iskustava, promišljanjem o praksi, prikazima istraživanja, ali i da nas podsjetite što je to naše ZAŠTO. Što nas gura, motivira i vuče da prezentiramo svoj rad, da naučimo nešto novo ili pružimo podršku kolegama/icama.

Meni je prisustvo na Konferenciji "Pred mojim očima rasteš" zapravo bilo podsjećanje na moju bit. Dva dana nisam skidala osmijeh s lica samo zbog mogućnosti da budem tamo i doživim sve što jesam.

Ovim putem želim svim srcem čestitati organizatoricama na toliko uspješnoj realizaciji i poželjeti im još dugi niz godina u organiziranju Konferencija i drugih okupljanja toga tipa.

**KONFERENCIJSKI
POPUST NA
DRUŠTVENU IGRU
VRIJEDI DO 08.02.**

**Autorica: Ana Gabud,
mag. praesc. educ.
moderatorica i izlagačica
Konferencije**

Sukladno s temom, konferencija je bila emotivna i inspirirajuća, osobito sami početak i otvorenje, zahvaljujući voditeljici Dariji Antonović i organizatoricama Tei Resanović, Petri Gotal te Antoniji Vukašinović koje su svojim pozdravnim govorima opravdale misao vodilju konferencije "Nije da se ne usuđujemo jer teško, već je teško jer se ne usuđujemo."

U plenarnim izlaganjima vrijedno je bilo čuti doc. dr. sc. Adrijanu Višnjčić-Jevtić (UFZG) koja je održala predavanje na temu „Biti odgojitelj u vremenima promjena“. Svojim nedvosmislenim porukama jasno je istaknula probleme današnjice, otvorila mnoga pitanja za raspravu i dala pozitivnu nadu odgojiteljima da ima smisla i onaj najmanji korak koji naprave unutar svojih ustanova te pozvala sve odgojitelje i sustručnjake da se osnaže i sudjeluju više u javnim raspravama.

Nadalje, prof. dr. sc. Marija Sablić svojim predavanjem „Kako digitalne tehnologije mijenjaju rano djetinjstvo“ (FFOS) iznijela je zastrašujuće podatke koliko su digitalne tehnologije uzele maha,

istaknula negativne posljedice prekomjernog korištenja ekrana u predškolskoj dobi te usmjerila stručnjake na važnost edukacije roditelja o ovom sveprisutnom problemu današnjice.

U drugom danu konferencije, sudionici su imali prilike poslušati predavanje Mihaela Kozine, (prof. psiholog, gestalt psihoterapeut i supervizor u privatnoj praksi) pod nazivom "Od komunikacije do odnosa". U svom izlaganju istaknuo je važnost samosvijesti i samopouzdanja kao temelja kvalitetne komunikacije a time i gradnje odnosa s drugima.

Tijekom trajanja konferencije, sudionici su imali mogućnost pogledati i nabaviti proizvode partnera konferencije: Knjižara FoMa, Novi Redak te društvenu igru „Psihološki otporni odmalena“.

Prilikom organizacije vodilo se računa o svakoj i najmanjoj sitnici, koje sve zajedno čine ovakve susrete kvalitetnima, vrijednima ali i ugodnima za sve uključene, kako za organizatore i predavače, tako i za izlagače te sve ostale sudionike.

Sve navedeno doprinijelo je pozitivnoj atmosferi koja je vladala na samoj konferenciji, ali i nakon nje, u krugovima inspiriranih stručnjaka, koji su se umrežili, pa već razvijaju nove ideje i suradnje, što je i smisao susreta poput ovog.

Osobno sam s velikim oduševljenjem dočekala održavanje konferencije uživo. Vidjevši poziv, znala sam da moram biti tamo, a kada sam pročitala temu konferencije "Socio-emocionalni svijet djece u interkulturalnom okruženju - dobrobit interdisciplinarnog pristupa", nije bilo dvojbe o tome da se prijavim i kao izlagač. Zahvaljujem se organizatorima na ukazanom povjerenju za ulogu moderatora te osobita zahvala u ime svih koje ste dotaknuli i inspirirali!

"Nije da se ne usuđujemo jer teško, već je teško jer se ne usuđujemo."

Veselim se vidjeti što nam donosi budućnost, jer pred našim očima rastu... a rastemo i mi jedni uz pomoć drugih na ovakvim divnim susretima.

Izvor: Privatna arhiva

Izvor: Foto Bubamara

Izvor: Privatna arhiva

Autorica: Mihaela Vukelić
bacc. praesc. educ.
izlagačica Konferencije

Dekoracije S & M
Izvor:
Privatna
arhiva

OSVRT NA KONFERENCIJU

Znaš, postoje neka mjesta, događaji, ljudi...ondje, uz svakodnevicu, vidiš koliko se svaki od njih trudi. Trudi da djeci da najbolje što zna, želi i može. I naiđeš na njih.

Ovdje, ondje, ali i na konferenciji "Pred mojim očima rasteš". Konferenciji koja je trajala dva dana, okupila mnoštvo ljudi, sudionika, stručnjaka iz područja odgoja i obrazovanja.

Doznaš ondje što drugi ljudi rade, čime se sve s djecom bave, što istražuju, kako rad s djecom planiraju. Zapišeš i koju ideju. Ipak, ne može to sve u ove retke stati. Neke stvari trebaš doživjeti. Bila je ovo Konferencija puna znanja, ideja, ali ono najljepše - ljudi. Ljudi koji jedni drugima plješču, ohrabruju, prenose nova otkrića, spoznaje, znanje.

Oni koji se doista trude da djeca jednoga dana postanu samostalni i sretni ljudi. I to je ono najljepše. Kad vidiš da svi ljudi dišu k'o jedno, ipak, svjesni da djeci bolji svijet možemo dati zajedno.

Pored ozbiljnih tema, bilo je na ovoj konferenciji i šale, smijeha, veselja.

Druženja i novih poznanstava, sklapanja novih prijateljstava. Teško u nekoliko riječi mogu stati svi dojmovi, ipak, voljela bih da se ovakva konferencija opet uskoro ponovi. Jer ondje se znanje dijelilo, pozitiva širila, ljudi se veselili i puno toga lijepog sa sobom ponijeli.

Autorica: Nikolina Ferenčak,
univ.mag.med.techn. et mag.med.techn.,
moderatorica i izlagačica Konferencije

**Znanstveno-stručna
 konferencija
 Pred mojim očima rasteš**

***Socio-emocionalni svijet djece
 u interkulturalnom okruženju
 – dobrobit interdisciplinarnog
 pristupa***

25. i 26.01.2024.

HOTEL
ANTUNOVIC
 ZAGREB

eduList
 ONLINE

edumagazin
 ONLINE

Dekoracije S&M

Printly

Od malena
 MIA ŽILJIC

AlfaCommerce
 GRAFIČKE USLUGE

FoMa

Foto: Biserka

NOVA
 ILLUMIN
 DUBROVNIK

OSVRT NA KONFERENCIJU

Dekoracije S & M

Izvor: Privatna arhiva

Cilj je organizatorica bio okupiti mnogobrojne stručnjake koji se bave ranim i predškolskim odgojem i obrazovanjem: odgojitelje, pedagoge, psihologe, socijalne pedagoge, ravnatelje, djelatnike visokoškolskih ustanova iz područja ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja, članove akademske zajednice, predstavnike obrazovnih politika, studente ali i sve ostale koji djeluju u sustavu ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja, što su svakako i uspjele.

Kao osobito kreirajuća uloga nametnula se izjava Luciusa Annaeusa Senece: „Nije da se ne usuđujemo jer je teško, već je teško jer se ne usuđujemo“, postavši tako glavnom premisom Konferencije posluživši kao nit vodilja mnogim izlagačima i moderatorima sesija koji su istom ili započinjali svoja izlaganja ili ih završavali ili su pak pokretali konstruktivne rasprave. Budući se mnogobrojno puta prokazala sesijskim dvoranama, zaslužna je za iznimno toplu i emotivnu vezu sveprisutne publike.

Izuzetan doprinos ovoj Konferenciji ogleda se u kvalitetnim i plodonosnim plenarnim predavanjima čak troje eminentnih stručnjaka, doc. dr. sc. Adrijane Višnjic-Jevtić: „Biti odgojitelj u vremenima promjena“ s Učiteljskog fakulteta u Zagrebu, prof. dr. sc. Marije Sablić: „Kako digitalne tehnologije mijenjaju rano djetinjstvo“ s Filozofskog fakulteta u Osijeku i prof. psihologa Mihaela Kozine: „Od komunikacije do odnosa“, čija su izlaganja unijela konstruktivno promišljanje i kreativnu kritičku debatu nakon koje je malo tko ostao ravnodušan, bilo da promišlja iz perspektive profesionalca ili kroz ostvarenje sebe kao vlastitog roditelja. U tome se ogleda sva veličina stručno-znanstvenih konferencija koje imaju za cilj, kako ističu organizatorice, profesionalno učenje kroz teorijsku implikaciju i praktičnu primjenu kao podloga ka unapređenju napretka svih aktera odgojno-obrazovnih procesa unutar ranog predškolskog odgoja i obrazovanja. Na tome im od srca čestitam.

Svaka od tema koja je izložena kroz ova dva dana Konferencije, a bilo ih je sveukupno preko tridesetak, omogućila je osobni dobitak i razvoj profesionalnih kompetencija svih onih aktera koji doprinose kvaliteti rada u sustavu predškolskog odgoja i obrazovanja. Osjećam zahvalnost i ogromnu odgovornost budući da sam i sama, kao jedan od izlagača ove Konferencije imala priliku ukazati na važnost interdisciplinarnog pristupa u poučavanju djece, nastojeći pri tome spojiti nespojivo te prikazati suradnju dva veoma različita sustava (barem što se vremenskog odmaka tiče), onog srednjoškolskog iz kojeg dolazim ponaosob kao nastavnik i onog vrtićkog u koji kao nastavnik ulazim sa svojim učenicima.

Nadam se da sam uspjela u tome.

Interdisciplinarnost kao vrsta akademske suradnje u kojem stručnjaci različitih akademskih disciplina rade prema zajedničkim ciljevima, trebala bi biti primatom svih onih odgojno-obrazovnih sustava koji doprinose

**kvaliteti i boljitku onog najvrijednijeg što nam budućnost predstoji, a to su naša djeca, stoga nam mora biti stalo i moramo se moći usuditi. Slijedom navedenog koristim priliku kako bih se vratila na početak ovog osvrta i zaključila:
„Nije da se ne usuđujemo jer je teško, već je teško jer se ne usuđujemo.“**

Tiskara Printly

Izvor: Privatna arhiva

Izvor: Foto Bubamara

Autorica:

Tarita Mašković,
ravnateljica i odgojiteljica,
sudionica Konferencije

OSVRT NA KONFERENCIJU

Izvor: Privatna
arhiva

Dojmovi sa znanstveno-stručne konferencije Pred mojim očima rasteš, koja je održana u Zagrebu 25. - 26. siječnja 2024., još se nisu stižali ni tri dana nakon završetka. Naime, moj put do same konferencije i povratak bio je jako dug, jer sam stigla s pučinskog otoka iz dječjeg vrtića Biser Lastova.

Udaljenost od Lastova do Zagreba bio je i razlog što na prvu nisam ni promislila o dolasku, kad sam vidjela da se ove godine konferencija održava uživo. Pretpostavljam da je to i drugima s otoka bio razlog ne dolaska, ali drago mi je da su bile kolegice iz drugih gradova poput Splita, Pakoštana, Osijeka, Duge Rese...

Odgojiteljski poziv, uz sve izazove koje imamo, ima i onu posebnu tajnu vezu među kolegama i kolegicama koja je neprocjenjiva. Unatoč mojoj sadašnjoj udaljenosti od Zagreba, u ovu moju godinu dana života na Lastovu, čuti i vidjeti kolegice iz Zagreba mi je uvijek na listi prioriteta kao i posjet mom zagrebačkom vrtiću "Radost".

Susret s kolegicama, tehničkim osobljem, stručnim timom, kuhinjom je toliko emotivan, jer nema osobe koja mi se ne želi javiti i malo popričati o svojoj avanturi zvanoj Lastovo i to je ono nešto što treba cijeniti u odgojiteljskom pozivu: zajednica uistinu postoji.

Nakon što mi je kolegica Martina Sokač napisala temu koju izlaže na konferenciji, nije bilo druge nego krenuti u realizaciju dolaska u Zagreb. Više nije bilo razmišljanja o financijama i udaljenosti, jer je pružiti kolegici potporu bio prioritet. Kad je Croatia airlines odobrila popust za karte, više nije bilo prepreka.

Ja sam vam odgojiteljica koja je prošla jako, ali jako puno edukacija u gotovo dva desetljeća rada, a i sama ih držim pa iskreno nisam ni znala što ću konkretno dobiti sudjelovanjem. Baš zato je tako je dobar osjećaj kad si ponovno potvrdiš da se iz svake situacije može i treba učiti i da treba biti zahvalan na svakoj prilici za učenje, što se meni dogodilo nakon ovog susreta.

I mi smo kao djeca i mi učimo po modelu i učimo čineći, tako da mi je bila čast da su izlagači bili moji modeli za učenje.

Ovim putem želim sa svima vama podijeliti svoje zadovoljstvo samom organizacijom konferencije. Cijeli tim Edukonferencije je napravio sve da ova konferencija bude tako uspješna. Puno je tu izazova, iz iskustva znam, a cijeli organizacijski tim je imao vremena za sve nas I osmijeh im nije silazio s lica a mislim da je umor bio na svemirskoj razini. Svima vam 1000 puta treba reći hvala.

Hvala što ste omogućili svim sudionicima ranog i predškolskog odgoja da napreduju, da izađu iz zone komfora i rade na svojim kompetencijama te da dobiju potvrdu struke da je ono što rade uistinu važno za njih, a onda i za našu djecu u dječjim vrtićima.

Meni je jedno pitanje iz evaluacijskog upitnika bilo naročito upečatljivo:

Konferencija je pobudila Vaše zanimanje za aktivno sudjelovanje i izlaganje na budućim konferencijama? Odgovor je jasan: daaaaa! Mene ste, a nadam se i ostale kolegice, potaknuli na promišljanje o svojoj praksi koju bi mogla podijeliti sa svima vama.

Tijekom zaključka konferencije svi smo imali potrebu reći nešto na temu digitalnih kompetencija (korištenje mobitela), ali to je jedna tema koja je danas aktualna i za koju ću ja samo napomenuti da je nužan balans i zdravi razum, a to nas nitko ne može naučiti ako nismo spremni na edukaciju iz tog područja i da sami donesemo zaključke na temelju istraživanja koja nam sve govore. Predavanja su uistinu bila korisna i zanimljiva, a socio-emocionalni svijet djece tema je koja će u budućnosti biti još aktualnija, jer će nam emocionalno stabilno dijete uz sve ove izazove biti prioritet.

Uz pomoć brojnih fotografija s konferencije na vlastitom

mobitelu, vidim da mi je puno toga bilo korisno i zanimljivo, ali da se netko ne uvrijedi neću vam pisati o predavanjima. Jednu bih, ipak, mladu odgojiteljicu istaknula: Mihaelu Vukelić iz DV Bakra s predavanjem *Povezanost likovnosti i cjelovitog razvoja djece predškolske dobi*. Meni je kao praktičaru, kolegica Mihaela sa svojim stepenicama u vrtiću koje djeca koriste svaki dan, bilo za crtanje ili igru, ono nešto kako ja zamišljam idealan vrtić za djecu. Crtanje ležeći na podu, istražujući boje i svoj likovni potencijal, po meni je osnovno što vrtić treba imati. Sloboda, uvažavanje, promišljanje, poticaji, fleksibilnost, razgovor, suradnja... a očito uz jasna pravila, ono je što se po meni treba vidjeti u radu s djecom. Kroz njene fotografije se vidjelo svo blago ovog našeg poziva, sva vrijednost naših promišljanja, priprema, edukacija...

Kad kroz fotografije možeš osjetiti sreću djece, to je onda to. Pretpostavlja da sam kroz

nju vidjela sebe i svoje vrijednosti koje negujem u ovom poslu, a nisu uvijek bile prepoznate te sam na kraju predavanja kolegici imala samo potrebu reći ne daj da te promijene.. to je put kojim odgojitelj treba ići. Puno toga sam kao odgojiteljica dobila na konferenciji, ali što sam dobila kao ravnateljica? E da, trenutno na Lastovu uz puno poslova, obnašam dužnost ravnateljice, ali odgojiteljica ne može iz mene.

Konferencija je upravo mjesto za ravnatelje da svojom nazočnošću daju podršku odgojiteljima i stručnim suradnicima, jer treba puno rada na sebi da se izade iz zone komfora i da svoj rad izložiš javnosti.

Potrebno je imati sposobnost u 10 minuta prenijeti svoju ideju, tijekom rada i zaključak, a to mogu oni odgojitelji koji promišljaju i koji žive svoj poziv.

Meni je osobno konferencija donijela nova poznanstva, i to sa psihologicom Ivanom koja je izrazila želju da nam dođe pomoći malo na Lastovo,

jer vam mi na cijelom otoku nemamo niti jednog člana stručnog tima.

Dogovorila sam predavanje iz STEM-a s kolegicom Katarinom, sa Sarom radionice digitalnih kompetencija, a s mojom Martinom neizostavne radionice samoregulacije. Uz predavanja, međusobno povezivanje kolegica i stručnih suradnika, a i ravnatelja, velika je vrijednost svih konferencija i zato se nemojte nikada propitivati je li vrijedno ići ako možete.

Nadam se da ste iz ovih mojih riječi dobili potvrdu da sam uistinu sretna što sam bila jedna mala kap u konferenciji Eduliste Pred mojim očima rastu, jer sam i ja u ova dva dana narasla u svakom pogledu.

Hvala svima na tome!!!!

Tiskara Printly

Izvor: Foto Bubamara

Izvor: Foto Bubamara

Plenarno predavanje Marije Sablić

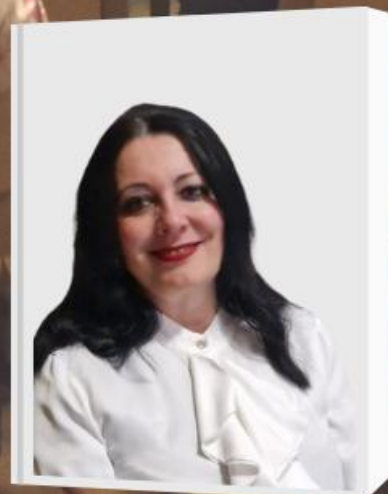

Plenarno predavanje Adrijane Višnjić Jevtić

**Autorica: Monika Dragun,
prof. pedagogije,
moderatorica i izlagačica
Konferencije**

25. i 26.01.2024.

Izvor: Foto Bubamara

Sam pogled na naziv "Pred mojim očima rasteš" upućuje na djelovanje i razmišljanje izvan okvira. Konferencija spomenutog naslova održana je dana 25. i 26. siječnja 2024.godine u Zagrebu, u hotelu Antunović .

Na početku su Tea Resanović, Petra Gotal i Antonija Vukašinović pozdravile sudionike i prenijele nadu i želju za promjenom prakse. Pokazale su da je važno živjeti svoje vizije, napraviti hrabri iskorak iz svakodnevice te pokazati da je odgojno-obrazovna struka dovoljno kvalitetna da prebrodi sve promjene koje slijede.

Biti hrabar i drugačiji u današnjem svijetu znači živjeti svoj posao sa strašću. Cime djecu možemo privući u svijet u kojem vlada znanje, kreativnost, tolerancija, podržavanje, integracija, istraživanje i razumijevanje stvarnosti u kojoj živimo, osim svojim primjerom, Zato nas je sve vrijeme pratio citat Luciusa Annaeusa Senece "Nije da se usuđujemo jer je teško, već je teško jer se ne usuđujemo".

Dva dana prezentirani su primjeri dobre prakse i rezultati istraživanja koje su provedeni u vrtićima, s ciljem promjene kvalitete ustanove. Vladala je pozitivna i podržavajuća atmosfera u kojoj su stručnjaci ranog i predškolskog odgoja pažljivo pratili praksu svojih kolegica iz drugih gradova. Konferencije je bila dokaz da želja za znanjem nema prepreka.

Okupljeni iz svih krajeva Lijepe Naše krčili su put novim generacijama odgojitelja i stručnih suradnika. Onaj najvažniji dio konferencije, AHA efekt bio mi je saznanje da postoji puno ljudi oko mene koji žele živjeti predškolski odgoj izvan okvira, razmišljati na drugačiji način i time pokrenuti promjene. Jer sama organizatorica je bila primjer za to. Ako želim nešto drugačije u svijetu, učini to prva, napravi taj iskorak i slijedi srce. Jer svi znamo rečenicu "I najduži put započinje prvim korakom". Nemojmo razmišljati, već promišljajmo budućnost djece već danas, bez oklijevanja i učinimo nešto za njih. Sada! Naučimo ih letjeti!

Profesionalna uloga odgajatelja

- Pružati djetetu podršku zasnovanu na promatranju njegovih akcija te razumijevanju tih akcija s ciljem podizanja razine znanja djeteta na metarazinu
- Kontinuirano profesionalno usavršavanje iz kojeg će proizaći alati za bolje slušanje djeteta, za lakše dekodiranje i razumijevanje svijeta djeteta

**Autorica: Valentina Križanac,
odgojiteljica mentorica,
izlagačica Konferencije**

Izvor: Privatna arhiva

Sudjelovanje na stručno znanstvenoj konferenciji „Pred mojim očima rasteš“ za mene je bilo još jedno ugodno iskustvo. Dobila sam priliku prikazati dio svoje prakse i općenito podijeliti sa brojnim sudionicima kako moj vrtić živi i djeluje.

Posebno zadovoljstvo mi je surađivati sa organizatoricom i njezinim timom, jer ne samo stručnošću, one se iskazuju po neizmjerljivoj toplini i podršci.

Konferencija je odisala ugodnom atmosferom i ništa manje nisam ni očekivala. Imala sam priliku čuti brojne podatke i teorije o našoj struci, te vidjeti praksu brojnih drugih kolega i kolegica. Posebno me veseli vidjeti kada netko toliko jako voli svoj posao da ga ne smatra poslom, već željom i pozivom i na taj način priprema skupove i sve što je za potrebno za organizaciju.

Tea, to si ti!

Hvala!

Izvor: Privatna arhiva

Autorica: Tea Resanoić,
mag. paed.,
organizatorica Konferencije

Izvor: Privatna arhiva

Bilo mi je danima teško suvislo izreći dojmove s Konferencije... I dalje mi je zapravo navala emocija i uzbuđenja te nekako ne mogu samo mozgom misliti. Mjeseci i mjeseci pripreme, svakodnevne komunikacije sa suorganizatoricama, razmišljanja o svakom detalju... kad su krenule pripreme, znala sam da nas čeka puno stavki o kojima trebamo brinuti, i onih koje nećemo znati ni predvidjeti... Od početka mi je bilo u glavi da što ranije krenem sve segmente dogovarati, da nam se neće stvoriti stiska pred kraj, koja bi onda napravila kaos i nemir. Tjedan dana pred konferenciju, 95 % stvari bilo je spremno. Zapečatio mi se trenutak kad sam izrađivala potvrđnice za sudionike i kada su mi krenule emocije uzbuđenja i spoznaja kako se to stvarno događa. Za koji dan... samo što nije. Osim pozitivnog uzbuđenja, imala sam i osjećaj knedle u grlu, jer postoji onih 5 % mogućnosti da svašta pođe po krivu. Jako volim osjećaj posloženosti, unaprijed promišljenih detalja i obavljanja stvari na vrijeme.

U tim danim pred konferenciju kulminirali su osjećaji ushićenja, iščekivanja i zapravo se stvarnost i dalje činila nestvarnom. Još od prvih dana pristanaka plenarnih predavača, pristizanja mnoštva radova, komunikacije sa izlagačima i sudionicima, toliko nas je proces ispunjavao i povezivao da nismo mogli ni zamisliti kako će sami događaj biti zaista kruna cijelog procesa.

Kada su me tijekom konferencije pitali kako sam, odgovarala sam da „lebdim u zraku“, između stvarnog i nestvarnog i boljeli su me obrazi od smiješka koji nisam skidala s lica. Nisam to ni shvaćala, već pred kraj svakog dana bi me stvarno fizički počeli boljeti obrazi pa bih to osvijestila.

Nisam znala da u mene stalne toliko ponosa, uzbuđenja, sreće u tako kratkom vremenu - zbog svih prisutnih i sebe same. Potvrdila sam si da raditi srcem jest ispravno i da drugačije ne mogu i ne znam.

Osobne zahvale i dojmove sa svima u mom okruženju koji su bili uz mene prije samog događaja, na tom događaju i sada nakon događaja, razmijenit ću u našim osobnim porukama. Toliko sam napunila kapacitete da sam dan nakon konferencije imala potrebu provesti u krevetu. Nije više ništa stalo u mene. Čak me i tijelo boljelo. Valjda kada sam konačno otpustila, krenulo je i tijelo davati znakove koliko se žarko držalo i lebdjelo na adrenalinu prethodnih dana. Srećom, u nedjelju sam bila kao nova i spremna za dalje. A onda ste me odlučili dalje puniti svojim porukama dojmova, poziva na daljnje organizacije, suradnje, a moj kreativni ambiciozni duh jedva je to dočekao.

Što je sljedeće pitam samu sebe?

A da vam još nešto kažem...

Zašto ići na neformalne dijelove ovakvih događanja?

Tek tamo se desi dodatno povezivanje i zapečati se sve što smo tijekom formalnog dijela upijali.

Samo ću reći da su se tijekom svečane večere počele pridruživati sudionice večere zajedno s glazbenicama u pjevnoj večeri.

Meni osobno bilo je vrlo emotivno i uživala sam gledajući prisutne kako se opuštaju, otpuštaju i uživaju u ugodaju.

Hvala glazbenicama i svima koji su zdušno pjevali uz njih i sa njima!

Izvor: Privatna arhiva

Izvor: Privatna arhiva

Činitelji rizika socijalne isključenosti djece rane i predškolske dobi vezani uz karakteristike roditelja

Seminalna
Ovisnost
Devijantna p
Otežpovisnošćenost

Rizik od sa
Konzumiranje sre
Konfliktni obit
Invaliditet

Samolran
Slaba povezanost s č
usljed
Česte n
Česte promije

Autorica:
Ivanka Dmitrovski,
mag. praesc. educ.
izlagačica
Konferencije

*"Inspirativno,
motivirajuće,
osnažujuće i
poticajno."*

Izvor: Privatna arhiva

Ovim riječima bih ukratko opisala doživljaj

Znanstveno-stručne konferencije

„Pred mojim očima rasteš”

AUDIO PROBLEMSKA PRIČA ZA DJECU

Autorica: Tea Resanović

mag. paed.

@tea_edulist

Problemska priča olakšava djeci proradu određenih situacija, događaja, osjećaja i promišljanje o mogućim rješenjima situacija.

Tema priče: savjeti kako potaknuti dijete da lakše zaspi

Preporuka je priču slušati, bez potrebe da se gleda ekran.

Priča se može puštati kao priča za laku noć, za opuštanje ili kao priča kada želimo s

djetetom razgovarati o određenim situacijama ili ga/ju potaknuti na dodatno promišljanje, prilikom čega priča može služiti kao vanjski faktor potpore odraslima da započnu razgovor ili da dodatno prorade s djetetom temu.

Priča je posvećena Eli.

Audio intro i dizajn: Canva
Tekst i glas: Tea Resanović

[KLIKNI ZA SLUŠANJE AUDIO PRIČE](#)

ELI **SPAVANAC**

**DJEVOJČICA ELI
SMISLILA JE KAKO ĆE
LAKŠE ZASPATI,
OTKRIT ĆE TI TAJNU...**

eduList
PRIČE

EDUKATIVNI TRAVANJ UŽIVO

Edukacije za vrtiće i stručnjake koji se bave djecom od 0-7 g.

Raspored

11.04. u 17h

Uloge, očekivanja i izazovi mentora i pripravnika odgojitelja u procesu stažiranja

18.04. u 17:30 h

Prostorno-materijalni kontekst kao podrška u doseganju zrelijih karakteristika simboličke igre

25.04. u 17:30 h

Primjeri dobre prakse boravka zraku

dodatni popust za prijavu na sve 3 teme

KLIKNI OVDJE ZA VIŠE INFORMACIJA

WWW.EDULIST.ONLINE

[EDUKACIJE](#) ▾

[EDUBLOG](#) ▾

[EDUMAGAZIN](#) ▾

[MAGNETI](#)

[ABOUT](#) ▾

[PRIJAVA](#)

EDUMAGAZIN

Home - eduMagazin

[VIŠE O AUTORIMA](#)

